VÁROSI KÖNYVTÁR
CELLDÖMÖLK, Pf.: 40.
Telefon: 304, 138
9 5 0 1

Új KEMENESALJA

KEMENESALJA
TANÁCSAINAK LAPJA

I. évfolyam 4. szám
1989. szeptember
Megjelenik kéthavonként

Szerkesztőség:
9500 Celldömölk,
Tanácsköztársaság tér 1.

Ára: 5 forint

Hívó szóval zengnek harangjaink

250 éves a celli búcsújárás

A múlt esztendőben, Szent István király halálának 950. évfordulóján a magyar nép nagy tisztelettel adózott az országalapító államfő emlékének. A személyét és életművét méltató rendezvényekhez – katolikus egyházi vonalon – hozzákapcsolódtak a II. János Pál pápa által meghirdetett MÁRIA-ÉV ünnepségei is. A Szentatya „Redemptoris Mater" kezdetű apostoli levele útmutató lett mindazok számára, akik Mária országában a Szűz Mária iránti tisztelet és bizalom örökösei.

A Mária-év a máriás lelkiség megújítását szolgálta, amely korábban is élő volt az egyház közösségeiben. A pápai körlevél a világ elé tárta a Szűzanya szerepét az egyházban és a keresztény emberek lelkében. Összefoglalta a reá vonatkozó szentírási tanításokat, s világossá tette a Mária-tisztelet bibliai eredetét.

A magyar egyházban az igazi „máriás lelkiség" már a kezdetektől elevenen élő volt, s sajátságos nemzeti vonásai egy évezreden át alakultak ki. A hívő magyarokat jellemző máriás tisztelet, hit és bizalom első királyunktól, Szent Istvántól öröklődött nemzedékről-nemzedékre. A történelmünkben jártasok tudják, hogy ő „fogadalom és felajánlás útján szüntelen imáiban magát, a királyságát Mária gyámsága alá helyezte". A magyarságot a Szűzanyát szerető néppé, hazáját pedig Mária országává,

Regnum Marianummá igyekezett tenni. Életművének Mária kezeibe helyezésével szent királyunk azt is érzékeltetni akarta, hogy nemzete önálló, nem tartozik egyik európai urakodó fennhatósága alá sem, nem hűbérese sem a pápának, sem a német-római, sem a bizánci császárnak.

Eleink előszeretettel nevezték hazánkat „Mária országának", s a hívő magyarok Mária példáján megjárták a hit zarándokútját, átélték annak minden próbatételét.

Szinte minden országnak és népnek, így nekünk magyaroknak is vannak híres máriás kegyhelyeink. Ilyen a celldömölki is. Koptik Odó 250 éve építette fel az Anna-kápolnát, Kiscell igazi magvát, amely a Máriacellből magával hozott kegyszobor ideiglenes, átmeneti szálláshelye lett. Benne zajlottak a kegyhellyé alakulás jelenségei. A tőszomszédságában 1747–48-ban felépített kéttornyú barokk templom pedig napjainkig Celldömölk góca és egyben műemléki nevezetessége.

Koptik Odó ügybuzgalmának eredményeként Kiscell már a 18. században kedvelt zarándokhellyé vált. A kezdeti fellendülést néhány évtizedre visszafogta II. József rendfelosztási rendelete, aminek következményeként a kiscelli kolostort is felszámolták. Pausz Amand bencés szerzetest – a világi papok öltözékében – meghagyták plébánosi posztján, aki derekas helytállással és nagy buzgalommal vezérelte a lelkipásztori munkát ezekben az években. 1797-ben kiadta „Kiscelli Zarándok" című művét, amelyben a búcsújáróhely történetén kívül a zarándokok lelki gazdagodásához szükséges útmutatásokat is megadta.

A rend visszaállítása után, a 19. század elejétől pezsdült Kiscell kegyhelyes élete. A zarándokok tízezrei voltak a tanújelei a máriás hit továbbélésének, a Rába- és a Marcal-táji búcsújáróhely igénylésének. Búcsusok perselypénzből és bőkezű patronálók adományából tovább épültszépült a kegytemplom.

A kegykápolna újjáépítése, új oltárok emelése, a régiek felújítása, a szószék megszépítése, új harangok beszerzése, toronyóra felszerelése és az egyéb szépítő munkák Kemenesalja népének tisztelgése volt a kegyhely égi Patronája előtt.

Közben múltak az évek, évtizedek, és 50 évvel ezelőtt, 1939-ben 200 éves lett a búcsújárás Cellben. A Mária névnapi búcsúhoz kapcsolták a jubileumi ünnepségeket. Szinte folytonos harangzúgás közben már előző nap megkezdődött a zarándokok özönlése a kegyhelyre. Szünet nélkül szólt az ének: „Téged jöttünk köszönteni . ." A korabeli tudósítások 6000 hívő részvételéről szóltak.

Az azóta elmúlt – megpróbáltatásokkal, kisebb és nagyobb zökkenőkkel tarkított – 50 esztendőben is élő maradt a Kemenesvidék máriás lelkülete. A hitük zarándokútját járók ma is elhozzák a kegyszobor otthonába jajjal-bajjal küzdő harcos életüket. Epekedve várják a „Kiscelli Szűz" kegyes tekintetét, lelkük áhított békéjét. Sokszor zengik nagy buzgalommal – dr. Székhely László szavaival – szeretett magyar hazánkért is esdeklésüket: „Minket mélység szédít, minket örvény rángat, emeld ki a vészből süllyedő hazánkat!"

1918-ban dr. Kühár Flóris, majd 1948-ban dr. Nemes Vazul írta meg a kiscelli búcsújárás történetét. Mindketten figyelmeztettek arra, hogy „rövidlátás volna a búcsújáróhelynek méltóságát pusztán a csodás gyógyulásokban keresni. . ." Az Isten legnagyobb kegyelme a lelki vakokkal megláttatja saját bűneiket, a lelki süketeket pedig ráhangolja lelkiismeretük szavára. Bűnbánattal tisztult lélekkel, tiszta és nyugodt lelkiismerettel térjenek meg otthonukba a Kiscelli Szűzanya idei vendégei!

Ezt kérjük mindannyian Boldogasszony Anyánktól!

Nagy József
plébános

Világégés

kezdődött ötven évvel ezelőtt Európában, az évforduló alkalmából cikket közlünk lapunk második oldalán. Ebben egyebek között felhívással fordulunk a Kemenesalján letelepedett lengyel menekültekhez, illetve leszármazottaikhoz, hogy adjanak hírt magukról. Ugyancsak a cikkben szerepel egy felhívás mindazokhoz, akik segíteni szeretnének a második világháború áldozatainak emlékére Celldömölkön felállítandó emlékmű létrehozásában. Mindenekelőtt a helyszín kiválasztásában várják olvasóink észrevételeit a városi tanács vezetői.

Így látta a festő

A celli búcsúról készített akvarellt FÁBIÁN GYULA szombathelyi festőművész, aki Losoncon született 1884-ben. Munkásságáról a lexikonok is megemlékeznek. Művészetét számontartják ma is. Rézkarcokat és majolikát is készített, sőt értékes néprajzi tanulmányokat írt. Az itt bemutatott festményét Szabó Lajos celli műgyűjtő és restaurátor hozta városunkba és megvásárlásra ajánlotta fel, hogy a helyi kultúrális értékeink ezáltal is gyarapodjanak.

Ötven éve kezdődött

Hol legyen az áldozatok emlékműve?

1939. szeptember 1-jén, s tartott (Európában) 2077 napig az emberiség mindeddig legszörnyűbb, s reméljük a maga nemében utolsó véres kálváriája, a

MÁSODIK VILÁGHÁBORÚ.

Közel hat éven át lesz alkalmunk, lesz kötelességünk, hogy a félévszázados évfordulók sorozatában megemlékezzünk arról, mi történt szűkebb hazánkban, itt a Kemenesalján a nagy világégés idején. Kötelességünk lesz megszólaltatni a fogyatkozó tanúkat, kötelességünk lesz megemlékezni az áldozatokról, az oktalanul elpusztultakról és a vértanúkról is.

Nemzeti önmegbecsülésünk teszi ezt is kötelességünkké, hogy kimondjuk végre a „népek hazája, a nagyvilág" előtt, első szerepvállalásunk a második világháborúban méltó volt az európaiságát mindig valló magyarsághoz.

Az elsőként áldozatul esett Lengyelország segítségére akkor mi siettünk. Szeptember 1-jén két német hadseregcsoport támadt a hitleri II. Birodalom és a tőle függő Szlovákia területéről Lengyelországra, amelyet szövetségesei magára hagytak. Szeptember 17-én a szovjet hadsereg is megkezdte – ellenállásba alig ütköző – előrenyomulását arra a vonalra, amelyet majd szeptember 28-án a Ribbentropp-Molotov aláírta Határ és barátsági szerződés szentesít. A Romániába menekült kormányt az ottani hatóságok internálják. Hétszázezer lengyel került német fogságba, 250 ezer a Vörös Hadsereg előtt tette le a fegyvert. Csak azok kerülték el a fogságot, akiknek sikerült Magyarországra menekülni. Hazánk ezrével fogadta be a lengyeleket, sokan itt telepedtek le véglegesen. Néhányan a Kemenesalján leltek új hazára.

Felhívással forduluunk a még élő, nálunk (Cellben, Vönöckön, Merseváton s más községekben) letelepedett **lengyel** menekültekhez illetve leszármazottaikhoz, hogy **levélben jelentkezzenek** a Hazafias Népfront, illetve a Vöröskereszt celldömölki szervezeténél (Széchenyi u. 18.). Szeretnénk számukra a Kemenesaljai Művelődési Központban még **ez év őszén találkozót szervezni.**

Lapunk legutóbbi számában hírül adtuk, hogy Celldömölkön is tervünk a **második világháború áldozatainak kegyelettel adózó emlékmű** felállítása. (Hasonló törekvések bizonyára vannak a környező községekben is.) A HNF szórólapos felhívására eddig alig érkezett visszajelzés. Szeretnénk, ha mielőbb, talán már az 1990. március 15-i nemzeti ünnepen méltó helyen emlékezhetnénk meg háborús halottainkról is. Több kérdésben várja a Városi Tanács a lakosság javaslatait.

Hol álljon az emlékmű? Nem szándékozunk befolyásolni a közvéleményt, de felsoroljuk az eddig szóba került helyszíneket:
– a főtéri park keleti részén a Szentháromságszoborral szemben,
– a tanácsház mögötti parkocskában (nyugdíjaspihenőnél),
– a templom előtti téren a Gayer-emlékmű helyén (ez utóbbi a Lázárház mellé kerülhetne, a Gayer-szobor közelébe),
– a Városi Könyvtár előtt.
– az új köztemető bejáratánál.

Felsorolja-e az emlékmű tábláján **az ismert** áldozatok (elesett katonák, az üldöztetések mártírjainak, a hadműveletek, bombázások polgári áldozatainak, stb.) **nevét?**
Ha igen, azt javasoljuk, ne tegyünk megkülönböztetést, a megharcolt múltat, a szenvedéseket oldja most már békévé az emlékezés.

Milyen legyen? Válasszunk-e a remélhetően hamarosan kiállításon bemutatható számos ajánlott tervjavaslat közül, vagy hírdessen a város vezetése nyilvános pályázatot?

A javaslatokat közvetlenül vagy a tanácstagok útján kérjük eljuttatni a tanácshoz, s azt is kérjük – hiszen nagyon sokaknak van hozzátartozója az áldozatok között – anyagiakban is segítsenek, egészítsék ki azt az összeget, amit erre a célra közpénzből juttathatunk.

Az áldozatok adatainak összegyűjtése (beleértve városunk, községeink területén elesettek, eltemetettek adatait is) már csak azért is kötelességünk, mert a Hadtörténeti Intézet az ország minden helységéből összegyűjtve a névsorokat, többkötetes kiadványban szeretné megörökíteni azoknak a nevét – annak a nem is tudjuk pontosan hány százezer magyar állampolgárnak a nevét –, akik az ötven éve kezdődött vérzivatarban vesztették életüket.

A halottak napján pedig azt szeretnénk, hogy ne maradjon virág nélkül egyetlen hazai sír sem, amely testüket befogadta.

Léránt Ferenc

Falumúzeum létesül Ostffyasszonyfán

„Őrizzük meg és tartsuk fenn emlékeinket, gyűjtsük össze töredékeinket, nehogy végleg elvesszenek és ezáltal is üresebb legyen a múlt, szegényebb a jelen és kétesebb a jövő". (Ipolyi Arnold (1823-86) r.k. püspök, művészettörténész, MTA tagja.)

Ostffyasszonyfán tavasszal a falugyűlés egyhangúlag hozzájárult **falumúzeum** létesítéséhez. Petőfi-emlékmúzeuma már van a falunak, a költő születésének százötvenedik (1973) évfordulóján rendezett ünnepségek óta. Az idei Petőfi Emlékhelyek **osttfyasszonyfai** országos találkozójának ünnepségére készülve, szóba került **Petőfi Sándor Falumúzeum** létesítése. A fiatal Petőfi 1839. május első napjaitól tölthetett közel négy hónapot a rokon Salkovics család otthonában. Százötven éves múltra emlékezhettünk a jubileumi ünnepségen.

A létesítendő **falumúzeum** részére már van értékes gyűjteményünk. A már gyűjtött és ezután gyűjtendő múzeumi tárgyak elhelyezésére **Győrffy László** tsz-elnök a termelőszövetkezet részéről átengedi az 1923-26 közötti években épült, volt **Mesterházy** malomépületet a benne levő berendezésekkel együtt. A malmot 1952-ben államosították, a termelőszövetkezet alakulása után került állami tulajdonba. A malomépület egyik mellékhelyiségében a háztáji gazdaságok részére darálást végeznek. A falu népe köszönettel fogadta a termelőszövetkezet részéről felajánlott lehetőséget. Az elmúlt néhány évben a termelőszövetkezet jövedelméből segítette az utak aszfaltozását, a művelődési otthon felújítását, az öregek klubját bútorzata beszerzésében, **Ostffyasszonyfa és Csönge** történetének kiadásában, ünnepségek és egyéb rendezvények támogatásával a község kulturális céljait szolgálta.

A termelőszövetkezet hozzájárul a falumúzeum részére felajánlott épület felújításához is. Győrffy László tsz-elnök ígérte, hogy az épület üvegezési munkálatait elvégezteti, a szükséges építőanyagot és fuvarokat biztosítja. Előre is hálásan köszönjük. A javító munkák elvégzésére, azok irányítására Mátyás István h. tsz-elnök és Németh Endre építésvezető kapott megbízást. Társadalmi munkát ajánlottak fel: termelőszövetkezet, községi tanács, általános iskola, ifjúság, fiatalabb nyugdíjasok. Mai gondjaink között nem könnyű faladatot vállalnunk. Egy latin szállóige szerint: Sub pondere crescit palma = Súly alatt nő a pálma.

Kemenesaljai szívvel és szeretettel karoljuk fel a nemes vállalkozást!

A címer a mozdonyról

Az 1945 előtti, pontosabban a negyvenes években a mozdonyokon nagyméretű bronzba öntött címer volt látható. A nagy magyar címer a mozdonyok pályaszámtábláján a Magyar Állami Vas és Acél Gépgyárak jó hírét hirdette. Későbbiekben a táblákat megkurtították, lekerültek ezek a címerek. Itt-ott gyűjteményekben található még emlékként egy-egy darab.

Video a könyvtárból

A Celldömölki Városi Könyvtár videokazettáinak gyűjteménye 1989. június 15-től a kölcsönzők rendelkezésére áll. A könyvtár minden beiratkozott olvasója térítésmentesen kölcsönveheti a rendelkezésre álló videokazettákat. A 14 éven aluli olvasó beiratkozása is jogosít a kölcsönzésre, de a kazetták átvétele szülők útján lehetséges. Ugyanez vonatkozik az intézményekre is: a kazettákat az illető tanár, vagy az intézmény megbízottja veheti át. A gyűjtemény bármely egysége előjegyeztethető. A kölcsönzés ingyenes és négy napra szól, egy kazettára. Hosszabbítás nem igényelhető. A kölcsönzési időn túl visszatartott kazettáért naponta 300 Ft bűntetést kell fizetni. Ha a kazetta a kölcsönvevőnél megsérül, azért a kazetta árának megtérítésével tartozik. A kazetta átvételekor mindkét fél köteles, illetve joga van a kazetta épségéről meggyőződni.

A műsor másolása tilos, nyilvános lejátszása jogdíjköteles.

Évfordulónaptár

Április 9-19., 1944. 45 éve Móritz Sándor festő bemutatkozó kiállítása, 65 képét állítja ki.

Április 12., 1874. 115 éve A pannonhalmi főapát Hollósi Jusztiniát apátnak nevezi ki. A templom körüli tér több mint fél évszázadon keresztül – érdemeiért – az ő nevét viselte.

Április 12., 1959. 30 éve Ilku Pál művelődési miniszter felavatja a Berzsenyi Dániel nevét viselő gimnáziumot. A tanítás már szeptembertől az új épületben folyik.

Április 16., 1734. 255 éve A Sági Hegységnek Törvénye ezt a dátumot viseli.

Május 8., 1949. 40 éve 150 000 ember ünnepelte Rákosi Mátyást, a népfront celldömölki nagygyűlésén.

Május 19., 1974. 15 éve Antifasiszta találkozó és emléktábla avatás a Sághegyen.

Május 26., 1979. 10 éve Megszűnt a GYSEV, a celli vicinális vasút, amely 1897. december 18-tól szolgálta a Celldömölk-Sopron útszakasz utazóközönségét.

Június 12., 1974. 15 éve Celldömölk vendége Losonczi Pál, az Elnöki Tanács Elnöke.

Június 18., 1939. 50 éve Hegyközség borverseny és bornap a Sághegyen.

Június 25., 1949. 40 éve A celldömölki orvosi zenekar hangversenyt ad, a Soproni Liszt Ferenc Zenekar közreműködésével.

Július 2., 1899. 90. éve Új lap indul Kis Czell és Vidéke címmel. Megjelenik minden vasárnap.
1904. január 3-tól a Kemenesvidék címet kapja.

Július 9., 1739. 250 éve Dömölkre érkezik Koptik Odó apát. Három íródiákot, egy építőmestert és három kőművest hoz magával.

Július 16., 1739. 250 éve Gróf Erdődy György nem engedélyezi az apátnak, hogy a Sághegyen kápolnát építsen. Így lesz a faépítményű kápolna Kis Czell kialakulásának kezdete.

Július 24., 1919. 70 éve Dózsa Jenő, Vizvári Mariska és Abonyi Géza, a Nemzeti Színház művészei lépnek fel.

Augusztus 27., 1899. 90 éve Kaszinók, társaskörök, testületek és hasonló szellemű vállalkozások érdekében emel szót a Kis Czell és Vidéke, mert ezek az egyes polgár és a nemzet javát szolgálják.

Augusztus 27., 1899. 90 éve Szerszámgyár Kis Czellben. Gyáralapítási terv.

Szeptember 20., 1874. 115 éve Alakuló ülést tartott a Kis Czelli Olvasó Egylet. Az alapítók 33-an voltak. Célja az irodalom ismertetése és terjesztése, kölcsönös művelődés, nemesebb időtöltés.

Szeptember 25., 1854. 135 éve A kis czelli lakosok egyhangúan elhatározták, hogy a „Városház örökben eladassék, miután a Városnak adóssága annyi, hogy annak kifizetésére képtelen."

Október 7., 1849. 140 éve Berzsenyi Lénárd honvédezredes búcsúlevelet ír bátyjának Aradról. (Ságon iskola viseli nevét.)

Október 9., 1944. 45 éve Dinkgreve Nándor négy évtizeden keresztül nagy áldozattal végzett munka után lemond a Kemenesalja c. lap kiadásáról. Az új kiadó a Katolikus Kör.

Október 13., 1944. 45 éve Bombatámadás érte Celldömölköt. Károkat szenvedett a fűtőház.

Sajtótörténet: a Kemenesaljai Lapoktól a Celldömölk és Vidékéig

A múlt század végére kialakult gazdasági fejlődés, valamint a társadalmi életben az egyesületek létrehozása terén mutatkozó pezsdülés magával hozta a helyi újság igényét Celldömölkön. Az első hetilap 1897. szeptember 12-én jelent meg Kemenesaljai Lapok címmel. Felelős szerkesztője és tulajdonosa Mérei Gracza György. Helyben szerkesztették, de mivel Menyhárt Júliának csak egy kisebb nyomdaüzeme volt, Pápán, a Goldberger Nyomdában készítették. A lap célja egész Kemenesalja közművelődési, társadalmi és közgazdasági érdekeinek szolgálata. „A város és környéke rendelkezik olyan szellemi erőkkel, hogy nem szorulhatunk a szomszéd városok munkájára" – írja a szerkesztő. Számított az olvasók véleményének kifejtésére, valamint a gazdák, kereskedők, iparosok gondjainak felvetésére. Az előfizetők száma gyorsan emelkedett, a nevek között számos közülettel is találkozunk. A lendület azonban hamar megtört. A huzavona, irigység, üres gőg, előítélet sok hasznos kezdeményezést megbuktatott már, nem kivétel ez alól az új lap sem – olvashatjuk az utolsó, december 19-én megjelent számban.

Másfél év múlva, 1899. július 2-án a Kis Czell és Vidéke közérdekű, függetlenségi hetilap került az olvasó kezébe. Jeligéje: küzdelem az igazságért, vagyis a pártoktól, klikkektől függetlenül, szókimondással kíván munkálkodni a meglazult társadalmi élet felírrisítésén. A lap címe 1904. január 3-iki számától Kemenesvidék-re változott, de az addigi irányvonal maradt. A szerkesztő és tulajdonos Huss Gyula megfelelő felkészültséggel rendelkezett, a Kemenesvidék mellett még több újságot szerkesztett. Kiadó a Devecseri Vörösmarty Nyomda. Indulástól október 29-ig Húsvét Sándor a szerkesztő. A lapot olvasva tapasztalhatjuk, célját a megjelenő versenytársak mellett is megtartotta. A Kemenesvidék 16 év után 1916. június 25-én megszűnt. Ennek okai közt szerepel a háborús helyzet, a papírhiány és a hirdetések elmaradása.

A Kemenesvidéknek 1902. január 5-én a Kemenesalja fejrészszel megjelenő társadalmi és közgazdasági hetilap versenytársa lett. Felelős szerkesztő Tóth Dezső. Az új lapot dr. Maróthy László, dr. Pletnics Ferenc, dr. Porkoláb Mihály és Zathureczky Géza Kemenesalja értelmiségének kérésére indította meg. A szerkesztőhivatal és a kiadó Szombathelyen székelt. Az első Kemenesalja feltehetően 1906-ban szűnt meg. A megszűnéshez bizonyára hozzájárult a Dinkgreve Nándor kiadásában és szerkesztésében induló nagymúltú, második Kemenesalja 1905. január elsején.

Az új lapot Dinkgreve nemcsak szerkesztette és kiadta, hanem a saját könyvnyomdájában állította elő. Jegyezzük meg, az első hat számot Bévárdi Gyula szerkesztette. A beköszöntőben olvashatjuk a lap célkitűzéseit. Szeretné élénkíteni a társadalmi életet, kedvező irányba módosítani a tapasztalható széthúzást. A különböző pártok ösztönzésére politikai lappá kíván lenni, hogy az éppen esedékes képviselőválasztások idején a politikai cikkek közlésével az olvasók ilyen igényeit kielégíthesse. Orvosolni akarja az iparosok, a kereskedők problémáit. Fontos szerepet szán a vasutasokat érdeklő események, mozgalmak megbízható közlésére. Irodalmi nívón álló verseket, novellákat közöl. A lap szerkesztője 1943. november 27-től Horváth Lajos. Dinkgreve 1944. november 9-én mond le a kiadásról. Az új kiadó a Katolikus Kör. A lap 40 éven keresztül szolgálta olvasóit, sorait olvasva a város élete tárul elénk. (1945. március 17-én még megjelent.)

Hajnal Ferenc és Szagán János 1926-ban nyomdát alapított. A következő évben pedig július 10-én az ő kiadásukban és szerkesztésükben jelent meg a Celldömölki Hírlap, kereskedelmi, ipari, mezőgazdasági hetilap, az Ipartestület lapja. 1934-től Szagán János egyedüli tulajdonosa lett. A szerkesztésben előbb Nagy Imre, majd több éven keresztül Takács Károly vett részt. A nyomdát 1937-ben a Turul Szövetség megvásárolta. Ettől kezdve egyre inkább a szélsőjobboldali nézetek váltak uralkodóvá a lap hasábjain. Az egyetlen olyan lap a felsoroltak közül, amelynek számai hiányosan maradtak fenn. Valószínű, hogy 1944. szeptemberében szűnt meg.

A felszabadulás után induló, ám ki nem teljesedő törekvésekkel találkozunk. A koaliciós pártok 1945. szeptember 17-én közös nyilatkozatban határozták el a Szabad Kemenesalja kiadását. Szeptember 25-én meg is jelent, szerkesztője Szendrey Miklós. Előállítását a helyi Dénes Nyomda vállalta. December 25-én látott napvilágot az utolsó szám. Még ebben az évben, október 28-án egyetlen számra futotta csak a Kemenesalja Vidéké-nek. A közreműködők ugyanazok, mint az előző lapnál. Időközben a koaliciós pártok újabb összefogást terveztek a közös kiadásra, de ez nem sikerült. 1947. szeptember 7-én és 14-én két száma jelent meg a Celldömölk és Vidéke társadalmi, szépirodalmi és politikai lapnak. Szerkesztője Nádasdy Lajos, kiadója Vas Károly. A Dinkgreve Nyomda állította elő. Itt találkozunk először egy öttagú szerkesztőbizottsággal. Ez volt az utolsó olyan lap, amely a folyamatosság igényével indult. A körülmények azonban nem kedveztek. A mai szóhasználat szerint sokrétű szolgáltatást végző nyomdák hamarosan megszűntek, és ezzel megszűnt a lehetőség további lap alapítására. Káldos Gyula

1945.szeptember 17

N Y I L A T K O Z A T.

Alulirottak felelősségünk teljes tudatában kinyilatkoztatjuk, hogy a "Celldömölkön megjelenő "SZABAD KEMENESALJA" cimü heti lappal kapcsolatosan előforduló kiadási , jogi, illetve szerkesztői, valamint cenzurázási dolgokkal járó felelősséget a demokratikus blokkba tömörült pártok, illetve azok képviselői viselik.

A nyomdának a lap kiadására és a kéziratok leközlésére utasitások at csak a felelős szerkesztő adhat.

Celldömölk, 1945. szeptember 17.

Nemzeti Bizottság elnöke.

Szakszervezetek szakmai bizottsága nevében.

Magyar Kommunista Párt nevében.

Szociáldemokrata Párt nevében.

Független Kisgazda Párt nevében.

Nemzeti Parasztpárt nevében.

Egy olvasónk juttatta el szerkesztőségünkbe a Szabad Kemenesalja cimü lap megjelentetésével kapcsolatos nyilatkozat eredeti példányát, amelyről ez a másolat készült. Mint látható, a keltezés 1945. szeptember 17., az aláírók közül hiányzik a Szakszervezetek Szakmai Bizottsága képviselőjének kézjegye.

Egy költőre emlékezünk:

A szép eszméjének szolgálóit, az embertársak érzelem- és képzeletvilágának gazdagítóit, az emberül élés útjának egyengetőit, a szépirodalom művelőit szűkebb hazánk, Kemenesalja

Dr. Magasi Artúr, Celldömölk szülötte

mindig nagy becsben tartotta. Azokat pedig, akik e táj szülöttjeként léptek a magyar irodalom színterére, magáénak vallotta és megkülönböztetett tiszteletben részesítette.

Így volt ez a múltban, miért ne követhetnénk ma mi is eleink példáját.

E sorokkal most az 1903. szeptember 23-án Kiscellben született dr. Magasi Artúr bölcsészdoktor bencés tanárra, költőre és irodalomtörténészre emlékezünk, aki harminc évvel ezelőtt, 1959. június 10-én Budapesten mondott búcsút földi létének. S mikor a hantok a sírba zárták, bizonyára meglelte egyik korai versében áhított Riviéráját, szíve gyógyulását, lelke békéjét.

Tanárként gimnazisták százait nevelte a dolgos életre, a szép meglátására, az irodalom élvezetére és pártolására.

Győr, Pápa, Esztergom és Sopron gimnáziumaiban huszonegy tanéven át tanárként dolgozott, miközben az önképzőköri munkával is az irodalom szeretetére nevelt. Volt diákjai a sportrajongó Magasi Artúrra is élénytidézően emlékeznek. Különösen a labdarúgást favorizálta. Ehhez erősen húzott a szíve, és fortéban szólt a hangja. A pianót, de még a középerőset sem ismerte, ha a tanítványaiból álló csapat bíztatásáról volt szó. 1939/40-ben – Sopron és Pápa között – egy esztendőt hitoktató segédlelkészként Celldömölkön töltött, ahol a köteles munkán kívül nagy erőbedobással kapcsolódott be a Katolikus Legényegylet kulturális munkájába. A hetenként tartott ún. legényesteken a magyar nyelv ékességeit adó szólások kimeríthetetlen kincsesbányájából válogatta sorozatban tartott előadásainak anyagát, miközben ügyelt arra is, hogy az anyanyelv mellett a haza szeretetére is neveljen.

Ittléte alatt volt a kiscelli búcsújárás 200 éves jubileuma. Ekkor írta „Kiscellben Máriánál" c. versét. Ez a Kemenesalja 1939. szept. 10-i számában, 50 évvel ezelőtt jelent meg. A fakult, viseletes, foltos ruhájú és kérges kezű nép nevében szólt, nekik kérte az ég áldását s a kegyelem tallérjait.

Mindezeken kívül ráérzett arra, hogy a celldömölkiekben – ifjakban és idősebbekben – erősen munkált nemcsak a kenyér, de a Szó és a Szép éhe is. Rövid ittléte alatt színpadi rendezőként is bemutatkozott. A legényegyleti ifjúságra, mint törzsgárdára építve, összehozott egy lelkes műkedvelő gárdát, és velük színpadra állította Hevesi Sándor: Császár és komédiás c. drámáját. Ez a produkció nem „egy" volt a sok közül. Remekelt benne a minőségi szereplőgárdán kívül a hozzáértő rendező is, sőt elsősorban ő. A műkedvelők egybekovácsolása – a próbák hetekig tartó, feszült figyelmet és odaadást igénylő időszakában – az ő, személyes ráhatásaként könyvelhető.

Az imént elmondottak bizonyítják, hogy lakóhelyünk költőfia – hitoktatóként és segédlelkészként – köznapi munkával is tisztelettel adózott a szülőhelynek, becsülettel, eredményt hozóan dolgozta végig azt a tanévet, amelyet rendi elöljárói akaratából itt töltött. Tudjuk jól, tanári pályájának a szülőváros csak „ütközőbakos" kitérője volt. A tanítás, a nevelés, a gimnáziumi ifjúság pallérozása volt igazi hivatása. Csodatükörként zúzta szét szívét, hogy ezreké lehessen.

Első verskötete, A vígság szekerén című, 1928-ban jelent meg, míg „A kristály és a kaméleon" 1932-ben került ki a nyomdából. A Magyar Irodalmi Lexikon – eme verskötéteken kívül – a költő irodalmi tanulmányait is leltárba vette.

Versei a lélek mélyéről feltörő gondolatok és érzelmek igaz tolmácsolói. Ezerszínű, ezervirágú álmok szólalnak meg melódiás, lírai hangvételű dalaiban. Az élet süppedékes, csalóka álmain lelkének „ihletett lába" segítette át. Birkózott benne a kettős élet, Kain és Ábel, a Janus arcú lélek, s végül megörtént a „Fordított eset":

„... a lélek győzött gyászos ösztönén,
s a hörgő Kain halálsóhajába
örömharangot kondított az ég."

Nem kevés versében elégikus hangulatot sugallva közelített az életük értelmét kereső, megnyugvásra vágyó széplelkekhez. Felismerte a társadalom káros tüneteit, többek közt a szegénység és a gazdagság ellentéteit, ráérzett a lelket ölő legsúlyosabbra, az emberek egymás iránti érzéketlenségére, az egymástól való elidegenedés veszélyére. Nem feledkezett meg a gyógyírról, adta a receptet, a kezelés medicináját is: „Építsük meg az aranyhidat! ... egy-egy csavarral segítsük felnőni a szeretet hídját, melynek az égig, az Isten öléig kell aranyba nőni..."

A városunk szülötte által tervezett „aranyhíd" ma is csak álom. Szívünk vágya, hogy a társadalmi megbékélést őszintén akarók, tegyék le végre a maguk egyetlen „csavarját"! Horváth Lajos

Magasi Artúr: Kiscellben Máriánál

Názáretben sem jártak hittel
Hozzád a szegény ács házába
főpapok, gazdagok, nagyurak,
hogy foglald őket is imádba.

S kiknek az arany és a pompa,
a rang, a hír volt hőn várt érték,
Kis Jézuskád okos tanácsát,
s ártatlan áldását nem kérték.

S nem simogatták gyámolodnak
Szent Józsefnek szelid szakállát,
hogy adjon nekik békéjében
sötét gondot altató szállást.

Lásd Mária, milyen egyformák
maradnak az idők, emberszívek;
kerülnek, kik régen kerültek,
s hívek maradtak a jó hívek.

Búcsúsaid a betlehemi
csordapásztorok utódnépe,
őrangyalok által ébresztve
járul ma is csupán Elédbe.

S Te most se nézed, hogy ruhájuk
fakult, viseltes vagy foltos.
Neked most is a szív bíborja
s a lélek hermelinje fontos.

És hogy a kéz, mely összekulcsolt
áhitattal kér, barna s kérges,
nem illemhiba, hisz tudod jól,
nem könnyen hajt a pór se térdet.

Ezrek éreznek jó Anyának,
s szívják magukba égi tejed,
hogy istállós maguk maradtán
az Úr is legyen, miként Veled.

Királynénak is ők tisztelnek
itt a földön, majd a mennyben,
kegyelmed szent tallérjait szórd
nagydúsan hát eléjük Cellben.

Hadd érezzék, hogy otthon vannak,
hogy trónod zsámolya a székük,
hol bútól, bajtól hűn megvédve
megtalálják a menedéket.

De jaj, amíg bennük gyönyörködsz,
szánakozz a hiány okán,
s kérd fiad, hogy ama gazdag is
hadd jusson át a tű fokán.

(A kiscelli búcsújárás 200 éves jubileumán megjelent a Kemenesalja 1939. szept. 10-i számában)

Dénes L. Szilveszter: Celldömölki részlet (tus)

Búcsúnapi éberség 1947-ben

Édes vagy romlott?

A még nem államosított iskola kisdiákjai ajkán a Boldogasszony anyánk... kezdetű, szép, régi egyházi ének csendült fel a búcsúsok nyilvánossága előtt. Jelen volt a koalíciós kor derék rendőrkapitánya is. Másnap felkereste a kántortanítót. Nem a könyörgő spalmust kifogásolta, csak a szövegét, amely arra kéri a magyarok patrónáját, ne feledkezzék meg „romlott hazánkról". Az éber rendőrtiszt fájlalta, hogy a nemrég felszabadult hazát romlottnak minősíti az énekszó, ő szívesebben hallotta volna az akkoriban javasolt változatot: „édes hazánkról". A tankönyvi szöveg meggyőzte, a kisdiákok pontosan tudták. A könyörgő ének ugyanis a magyar nép „zivataros századaiban" született. A romlott akkor nem csupán az ehetetlenné vált étel jelzője volt, hanem erkölcsében „romlásnak indultat" vagy romba dőltet, inségben lévőt, nem épet jelentett. S akkor ilyen volt hazánk, amelyet pedig éppen nagy romlásának idején illetett elsőként Balassi az „édes hazám" titulussal.

Ma már igazán szabadon énekelhetjük bármelyik változatot. Hogy ki melyiket érzi helyénvalónak, abban is szabadon dönthet, lelkiismerete szerint.

Léránt Ferenc

Mindszenty Celldömölkről

Mindszenty József hercegprimás emlékirataiban két helyen emlékezik meg celldömölki útjáról. Az 1947–48-as Mária-év alkalmából 1948. szeptember 12-én misézett a celldömölki templomban, amikor a hagyományoknak megfelelően több ezer zarándok szeretett volna részt venni a szertartáson. Ám, ahogy a hercegprimás írja: „... karhatalom felvonultatásával tartották távol a zarándokokat a várostól. Csak a templomban tarthattunk szentmisét, miközben a tűzoltók sárga folyadékot fecskendezve kocsival járták körül a templom környékét." Egy másik helyen pedig így ír: „... a felvonultatott karhatalmi alakulatok a templomba igyekvő zarándokokat feltartóztatták és kíméletlenül szétverték." Az emlékezetes Boldogasszony-év alkalmából egyébként a hercegpprímás szerint összesen négymillió 600 ezer hívő vett részt a zarándoklaton és az ünnepségeken.

Képünkön Mindszenty József Máriazellben lévő sírja látható.

Búcsú = bocsánat

Bizonyára nem köztudott, hogy a két szó gyöke azonos. Pedig az, akit útra bocsátunk, attól búcsúzunk. Hibáink, bűneink bocsánatát kérjük a megbántottól, – ha hívők vagyunk – az Istentől. De mi köze ennek a búcsúhoz?

Évezredes köze van. A középkorban a búcsújáró helyekre zarándokolva – hite szerint – a bűnös ember bocsánatot, búcsút nyerhetett, feloldozást, több-kevesebb felmentést a tisztítóhelyen, a purgatóriumban töltendő bűnhődés alól. A búcsú, az áhitatosság napja rendszerint a kegyhely védőszentjének ünnepe volt.

A búcsú hagyománya idővel minden katolikus templomra, egyházközségre kiterjedt. Van, ahol megmaradt helyi eseménynek; van, ahol messze földről érkezőket is hívó ünnepé lett, mint már két évszázada az akkori Kisczellben, a mai Celldömölkön.

A búcsújárás, a búcsú Európaszerte fokozatosan összefonódott – főként faluhelyen – a népi vígalommal. Elszármazott családtagok látogattak haza; fölöttébb alkalmas nap volt eljegyzésre, esküvőre, alkalom bálra, vígaságra, vásári mókára, helyi fesztiválra.

Ma is így van. Aki lelke nyugalmát, üdvét keresni jön a templomi búcsúba, nyerje el; aki szeretteivel akar ünnepelni, lelje benne örömét; aki vígadni akar, vígadjon! De tegyük az utóbbit is a kegyes hagyományokhoz méltóan, és lehetőleg „bocsássunk meg az ellenünk vétőknek" is a búcsú alkalmából!

L. F.

Három település „közelsége"

Kiss-Czelli sz. Mária emlék.

Gazdag története van városunknak, mint búcsújáró helynek. KOPTIK ODÓ bencés pap 1739-ben dömölki apáttá való kinevezésével rendkívül aktív munkát fejt ki, megalapozván a település jövőjét. Ismereteink szerint magával hozza az osztrák búcsújáróhely, Máriacell kegyszobrának másolatát és az ottani templom mintájára tervezi az itteni templom megépítését. Ez a vonás és egyházi kapcsolat köti össze a két települést.

Dienesd - Schildern - Dénesd.

Városunknak az elődtelepülései révén kötődése van egyházi vonalon a csehszlovákiai, Pozsony melletti Dénesd helységgel is. Forrásokban olvashatjuk, hogy Dömölk már a középkorban Mária-kegyhelynek számít, s hogy az eredeti Mára-szobrot a Csallóközbe viszik, nálunk ennek csak a másolatát találjuk. Nádasdy Lajos neves kutató, több könyv szerzője a Dénesden lévő Mária-szobor megtekintésére elutazott Csehszlovákiába, ahol azt meg is találta.

A három település kapcsolatát nyomatékosan fejezik ki a Mária-kultuszt felmutató szentképek, amelyeket ezúton mutatunk be olvasóinknak. A szentképek szerkesztése, a Mária-szobrok ábrázolása egyezőséget mutatnak, aláhúzva a három település e téren kimutatható hasonlóságát.

A Mária-szobrok ihletést adtak a városunkkal jó barátságban lévő művészeknek is. Ennek szép példázata SZILÁGYI MÁRIA (1916-1979) budapesti kerámikusművésznek a „Celli-madonna" című alkotása, amellyel az egyházi hagyományoknak adott tiszteletet. A művésznőnek Celldömölk várossá avatásának napján nyílt gyűjteményes kiállítása a Kemenesaljai Művelődési Központban. Sajnos utána hamarosan meghalt. Korábban elhatározta, hogy életművét az új városnak ajándékozza, erről a napilapok is széleskörűen beszámoltak. Fontos volna, hogy a hagyaték, más kulturális értékeinkkel együtt – például Móritz Sándor Munkácsy-díjas, celli születésű festőművész alkotásaival – egy állandó kiállításon városunkban bemutatható lehetne. Ezzel is enyhíthetnénk a kevés műemlékkel rendelkező kemenesaljai központ más városoktól eltérő értékeinek a hiányát.

DJ.

Szilágyi Mária: CELLI-MADONNA

Celldömölki nyár, avagy: van hol fürödnünk?

A kérdésre jóval egyszerűbb a válasz, mint gondolnánk: van, mégpedig otthon. Természetesen nem ez érdekelt bennünket, hanem sokkal inkább az, hogy ismerve a celldömölki sanyarú helyzetet, a forróság elől menekülve hol tud a vágyott hűs habokba merülni az, aki fürdőzni kíván.

A csütörtöki piacnap forgatagában tettük fel a kérdést öregnek, fiatalnak, férfinak, nőnek egyaránt. Érthető a válaszok különbözősége és hasonlósága is. Voltak, akik ezt a luxust nem engedhetik meg maguknak. (Sajnos elég sokan!) A fürdőhelyek közt az első helyen említették Mesterit, Borgátát. Járunk fürödni a Marcalra, a Rábára és természetesen a Balatonra. Viszonylag kevesen keresik fel a Szajki tavakat, még kevesebben utaznak a Vadása tóra. A pozitívumok mellett megemlíttetett viszont a közlekedés, (Mesteriben például nincs szinkronban a fürdő nyitvatartásával), a zsúfoltság, amit magunk idézünk elő, továbbá mindezek nem kevés anyagi vonzata, mely egy négytagú család átlagos havi jövedelméhez viszonyítva... Inkább nem folytatom, mert ha a Balatonra gondol a jámbor fürdőző, anyagilag biztosan befürdik...

Kétes a fürdőhelyek vizének tisztasága. Egyik oldalon a begyűjtött kiütések csokorba szedve, másikon a dokumentáció, hogy rendszeres a vízcsere és annak vizsgálata. Na és még valami! A fürdők üzemeltetője senkinek sem küld pecsétes meghívót, magunktól megyünk oda!

Egyszóval ellentmondások, igények a jóra, szebbre, kényelmesebbre, közelebbre, s így már el is jutottunk oda, ami több mint egy évtizede fájó pontja a város és városkörnyék lakóinak: volt egyszer egy strand, de jó lenne, ha újra lenne!

Jó lenne, ha gyermekeink nem a „szomszédvár-ba" járnának úszást tanulni, jó lenne, ha akár munkába menet, vagy onnan jövet csak egy órát is csobbanni lehetne egy medence símogató vizében. Szinte minden kis beszélgetésnek ez volt a vége.

Ennek a kérdésnek, továbbá a jövő lehetőségeinek eredtünk nyomába, mégpedig a legilletékesebb helyen, a városi tanácson.

Limpár József, a városi tanács elnökhelyettese készségesen mondta el a celldömölki strand „tündöklését és bukását."

A strand igazán klasszikus társadalmi munkában épült a hatvanas évek elején. Üzemeltetője a Víz- és Csatornamű Vállalat volt. Mondhatni, könnyen megtehette mindezt, hiszen a saját vizét használta fel, s így nem volt annyira veszteségesnek mondható. Gyökeresen megváltozott a helyzet, amikor felépült a Bükfürdő. A megyei Víz- és Csatornamű Vállalat lett Bükfürdő üzemeltetője, ugyanakkor feltételként szerepelt a helyi fürdők átadása a tanácsok hatáskörébe. Az átadástól kezdve a tanács 10 forint 20 fillért fizetett minden egyes köbméter vízért. Zárójelben jegyzem meg, hogy ez ma megközelítőleg 20 forint lenne. Egy szezont üzemelt így a fürdő. A szezonvégi számadásnál kiviláglott, hogy a működési költség hatszázezer forint volt, míg a bevétel alig több mint hatezer. Ezen mutatók mellett a tanács semmiképpen sem tudta vállalni a további üzemeltetést.

Ezzel párhuzamosan merült fel a „Mesteri, Celldömölk fürdője" idea, amely nem valósult, nem valósulhatott meg, hiszen tudunk a közlekedési nehézségekről, a zsúfoltságról, s az egyéb járulékos problémákról.

– Sokan kérdezték azt is, mi lesz a város határában lévő nemrég fúrt kút sorsa, mely földgázt és meleg vizet is tartalmaz. Nem lehetne-e alkalmas ez a kút egy új városi uszoda vagy strand létesítésére?

– A kérdés sokkal összetettebb, mint első látásra látszik. Itt is a tények kronológiai felsorolása kell a valós kép kialakításához. A Nagykanizsai Kőolajfúró Vállalat 1985. decemberében területfelhasználási engedélyt kért, kútfúrás céljából. Az engedély kiadása előtt a feltételek részletes megbeszélésére került sor. Amennyiben szénhidrogénre meddő lenne a kút, akkor kérjük annak csővel való kábelezését, ezáltal alkalmassá téve a meleg víz hasznosítására. Mintegy a vállalkozás nagyságát érzékeltetve említem meg, hogy egy rétegvizsgálat 5-600 ezer forintba kerül.

Ezen megállapodás birtokában kezdődött el a próbafúrás. Mivel nem sok eredménnyel kecsegtetett, 1987. szeptember 3-án már egy megbeszélés is történt, miszerint a Kőolajfúró Vállalat átadja a kutat a városnak. Persze ez még magában kevés lett volna, viszont a Központi Földtani Intézettől ígért anyagi eszközök lehetővé tették volna, hogy a város csak a medence létesítésének költségeit viselje. Már gazdasági partnert kezdtünk keresni, amivel kiegyenlíthettük volna a strand, illetve uszoda okozta anyagi veszteséget, amikor az események váratlanul más irányt vettek. Szeptember 3-án, csütörtöki nap volt. Az utána következő hétfőn 1962 méter mélyről 0 óra 15 perckor gáz tört fel, mely meggyújtva fáklyaként világított a város határában. Hétfőn délelőtt már jött a telefon, hogy a Kőolajfúró Vállalat igényt tart a kútra, felejtsük el az ígéretet.

– Tehát így kútba esett, szinte szószerint, a fürdő ügye?

– Nem jelentjük ki egyértelműen, mert a pontos felméréshez további fúrások szükségesek. A jelenlegi minta vizsgálatát elvégezték, illetve most végzik. Az eredményeket július végére, augusztus elejére ígérték. (Beszélgetésünk aug. 17-én folyt. A szerz.) Elképzelhető, hogy a kihasználható földgáz mellett az újabb fúrások lehetővé teszik meleg víz nyerését is. Persze ettől még nem teremtődnek meg a további szükséges anyagi eszközök.

– Milyen mennyiségre becsülhető a város határában található földgáz?

– A szakemberek óvatos becslése szerint, mintegy 20 millió köbméter. Celldömölk 1987/88 évi felhasználása 6 millió köbméter volt. Persze pontos adatokat csak a vizsgálatokat elvégeztetve tudunk adni, s minden ezzel kapcsolatos új fejleményről készséggel tájékoztatjuk az olvasókat.

– Ilyen módon nem marad más, mint azon drukkolni, hogy ha van gáz, akkor jó és sok legyen, ha pedig a meleg víz hasznosítása lesz a fő cél, akkor legyen hozzá szükséges anyagi erőnk, hiszen mindkét esetben csak nyerhet vele épülő-szépülő városunk. Köszönöm a beszélgetést!

Rozmán László

A százkettedik tanév előtt

A természet lassan átformálja arculatát, az idő hűvösebbre fordul, a vándormadarak költözése jelképkért mutatja, elröppent a nyár. Megint szeptember van, nyitnak a különböző tanintézetek, szaporodnak örömei, gondjai tanulónak, szülőnek egyaránt. A tanév elején Varga László igazgató úrral arról beszélgettem, milyen változást hozott a szakmunkásképző intézet életében az elmúlt százegyedik tanév.

A gazdag múltú, sok jó szakembert képző intézmény mai utódai 1988. december 15-től új, korszerű, a szakmunkásképzés céljára készült épületben végezhetik munkájukat. A 3756 négyzetméter hasznos alapterületen tíz normál méretű tanterem, két csoportszoba és öt szertár kapott helyet. Hozzá kapcsolódik a tornaterem, amely egyben a városi sportcsarnok szerepét is betölti. A tantermek közül három – kémiai, fizikai, számítástechnikai – szaktanterem. Utóbbiban 18 számítógép szolgálja a számítástechnikai alapismeretek elsajátítását, sokszor tanórán kívül is. Végre lényegesen javultak az oktatás tárgyi feltételei. A világos, tágas tantermek, a világos színű faburkolatú előterek jó benyomást keltenek.

A másik fontos változás szervezeti, tartalmi jellegű. A szakmunkásképzés mellett – felmenő rendszerben a 3 éves képzést kibővítve – szakközépiskola indult. Itt vasúti vontató- és vontatójárműszerelők képzése folyik, az érettségi megszerzése szakirányú továbbképzést biztosít.

Celldömölk vasúti csomópontjellege tükröződik a képzésben, korábban ez nem volt jellemző. Az iskola bármely, a profiljába tartozó igényre fogadóképes, amennyiben az adott üzem a szakmai gyakorlatot biztosítani tudja. Példa erre az autójavító megépítése, 10 év után újra indul az autószerelők képzése.

A százegyedik tanév befejezése egyben egy három éves nevelési-oktatási program értékelésére adott lehetőséget, ebből néhány megállapítás. A tanulói létszám 380-400 között változott, a lemorzsolódás nem haladta meg az 5 százalékot. Az iskola tanulmányi átlaga 2,7-2,9 között mozgott, a gyakorlati átlag viszont 3,6. Az iskolába került tanulókról elmondható – tavaly 17 iskolából érkeztek – hogy hiányos ismeretek vannak, ez mutatja az általános iskolai képzés ellentmondásait, a túlzott írásbeliséget, a nyelvi kifejezőkészség a matematikai alapműveletek készségszintű birtoklásának hiányát. A meglévő ismeretek a továbbtanulás szempontjából sokszor holt tudást jelentenek. A felzárkóztatás hosszú időt vesz igénybe.

Celldömölk és környéke ipari hátterének megfelelően esztergályos, vasúti járműszerelő, gépszerelő, bútorasztalos, kőműves, szobafestő és nőiruha-készítő szakmákban folyik az oktatás. A felsorolásból látható, a város és az iskola régi gondja, hogy ipari háttér hiányában a lányok csak egy szakmából választhatnak. Az iskolának pedig a képzésben érdekelt vállalatok igényeihez kell igazodni. Az egyes szakmák beiratkozási lehetőségei változtak, ami azzal függ össze, hogy a szakmunkásvizsga után várhatóan melyik szakma ad nagyobb elhelyezkedési lehetőséget, illetve hol magasabb a kezdő bér.

Várható-e változás a tanulmányi színvonalban?

A már említett tanulmányi átlagok lassan változni fognak, nemcsak a működés jobb körülményei miatt, hanem – reméljük – a válogatás lehetősége is megnő. A most felvett első osztályosoknál autószerelő 30 jelentkezőből 14, nőiruha-készítő 70-ből 38, szobafestő 30-ból 10 kerül felvételre. Ezek a sikerszakmák. A kőműves, géplakatos, az esztergályos szakmákra ugyanakkor nehéz a beiskolázás.

Az iskola elődjének 100 éve megjelent értesítője szerint korábban 7 megyéből jöttek ide szakmát tanulni. Ma is hasonló a helyzet, a fő bázis a 3 celldömölki iskola, Jánosháza, Nagysimonyi, Vönöck, de vannak tanulók Győr, Veszprém, Kapuvár, Zalaegerszeg környékéről. Nekik természetesen elhelyezést kell biztosítani tanórán kívül is. Erre szolgál a 40 férőhelyes fiúdiákotthon az iskola szomszédságában, a megszűnt 3. sz. bölcsöde helyén.

Az új tanévet 6 szakmunkás és 1 szakközépiskolai osztályban 210 első osztályos, összesen 465 tanuló kezdte meg 22 pedagógus, két nevelőtanár és szakoktatók irányításával. Az iskola célja változatlan marad, a gazdságipar számára akarnak jó szakembereket képezni.

Káldos Gyula

Testületi ülések hírei

Celldömölk Városi Tanács Végrehajtó Bizottsága megvitatta a Vas Megyei Iparcikk Kereskedelmi Vállalat beszámolóját, majd javasolta a vállalat vezetésének, hogy tegyen intézkedést a Bútorbolt felújítására és korszerűsítésére. Fokozottabban kísérje figyelemmel a ruházati áruház készletszintjének, árukínálatának növelését, a vas- műszaki boltban kisgép- és motoralkatrész forgalmazását, az üveg ajándék bolt választékának bővítését. Javasolta, hogy a papír-írószer boltban irodai nyomtatványok értékesítésére is kerüljön sor.

Jánosháza Nagyközségi Közös Tanács Végrehajtó Bizottsága tárgyalta a középtávú művelődési terv időarányos végrehajtását. Az eredményes végrehajtás érdekében szükségesnek tartotta, hogy a művelődési ház színházi látogatást szervezzen más városokba is, a fiatalok részére tegye rendszeressé a zenei rendezvényeket, az általános iskolával közösen szervezzék meg a szabadidő hasznos eltöltését, az intézmények pályázatokkal igyekezzenek céljaikhoz a hiányzó pénzt beszerezni.

Sömjénmihályfa Községi Közös Tanács Végrehajtó Bizottsága utasította szakigazgatási szervét, hogy a 3 gyermekes családok mellett mérje fel az alacsony jövedelemmel rendelkező 2 gyermekes családok szociális helyzetét is, és annak ismeretében döntsön a rendelkezésre álló segély felosztásáról. A Végrehajtó Bizottság a két községrész között 7 db kialakított építési telket jelölt ki értékesítésre. Sömjénmihályfán a Petőfi utca nyerte el a „muskátlis ablakok" címet, ezért a tanács anyagot biztosított az utca járdájának építéséhez, melyet a lakók társadalmi munkában végeztek el.

Kemenesmagasi Községi Közös Tanács VB Szakigazgatási Szerve a községben élő 3 és 4 gyermekes családokat augusztus végén gyermekenként 500 Ft-os iskolakezdési támogatásban részesítette. Befejező stádiumban van **Vönöck – Mersevát – Kemenesszentmárton** településcsoport összevont rendezési tervének készítése. A terv kiemelkedő beruházása a vönöcki közös iskola-óvoda konyhaebédlő építése. A mintegy 8 millió forintos beruházás kivitelezési munkálatait a Kemenesaljai Úttörő Mtsz már megkezdte, üzembehelyezését 1990. szeptember elejére tervezik. A rendezési tervben helyet kapott a belvízelvezetés megoldása, utak portalanítása, járdaépítés és új utcák nyitása Mersevát községben.

Anyakönyvi hírek

BOBA:

Házasságkötés: Poós László és Szalai Éva, Szalóky Attila és Géczi Andrea, Nagy Attila és Fáró Katalin

Halálozás: Fonyó Istvánné Tarczi Irma, Horváth Ferenc

NEMESKOCS:

Születés: Szakonyi Lajos és Stubán Edit fia: Tamás, Sebestyén Károly és Nagy Andrea leánya: Nikoletta, Stubán Tibor és Horváth Magdolna leánya: Vivien.

CELLDÖMÖLK:

Születés: Nagy Sándor József és Tóth Andrea Márta fia: Ádám, Bali István és Ruck Éva leánya: Renáta, Szabó Károly és Zsigmond Anna fia: Zsolt Károly, Varga Ferenc és Horváth Erzsébet leánya: Enikő Erzsébet, Tóth Zoltán és Nagy Andrea leánya: Alexandra, Szabados Zoltán és Kamondi Katalin Zsuzsanna leánya: Szilvia, Somogyi Sándor és Kiss Mária leánya: Ivett Mária, Dózsa József és Balogh Viola fia: Bálint, Döbörhegyi Ferenc és Németh Mária leánya: Réka, Mihók Tamás és Őri Gyöngyi Judit leánya: Nóra Zsófia, Horváth Róbert László és Salamon Ildikó fia: Róbert, Dénes György és Bali Mária leánya: Adrienn, Horváth László és Czupor Katalin Rozália leánya: Tünde, Ferenczi Sándor és Molnár Veronika fia: Sándor, Farkas Károly és Nagy Mária Gyöngyi leánya: Anita, Farkas József és Fodor Mária fia: József, Tóth János István és Somogyi Éva fia: Norbert János, Horváth István és Ipsics Teréz leánya: Adrienn, Schimmer János és Kisvári Margit fia: János, Somogyi Zsolt és Erdélyi Ilona fia: Balázs Zsolt, Velner Péter és Buzás Katalin leánya: Anna, Horváth Imre és Görög Marianna leánya: Anita, Linka Antal és Holpert Beáta Ágota leánya: Bernadett, Kocsis Tamás Gyula és Horváth Katalin leánya: Katalin; Solymos István és Havasi Ibolyka Mária leánya: Andrea, Mészárics Kálmán Zoltán és Berzsenyi Lilla leánya: Ágnes, Szakonyi Miklós Csaba és Dobson Éva fia: Bence, Bódizs Károly és Jankovics Mária Anna fia: Richárd.

Házasság: Csihar Ferenc és Beleznai Erika, Németh Pál István és Hadászi Erzsébet, Imre József és Smedák Szilvia, Gönye László és Finta Tímea, Tömböly László és Imre Ilona Veronika, Hartmann László és Lóránttfy Zsuzsanna Margit, Horváth József és Hujber Zsuzsanna, Sebestyén Sándor és Rokk Zsuzsanna, Ferencz József László és Tungli Katalin, Boros Gábor János és Gyarmati Cecilia Erzsébet, Soós Ferenc és Imre Gyöngyi, Varga István és Minárcsik Hajnalka, Németh Tamás és Farkas Zsuzsanna, Sebestyén Csongor Béla és Szabó Éva, Dugmonits Róbert László és Tóth Éva, Farkas István és Kiss Judit, Horváth János és Bera Andrea, Szentgyörgyi József és Csete Lilla, Nagy Csaba József és Horváth Mária.

Halálozás: Fábián Kálmánné Sipőcz Mária, Zsámboki Pál, Farkas Sándorné Elek Magdolna, Balogh Ferenc, Bakonyi Kálmánné Burdi Magdolna, Közép Gábor, Zacsik Károlyné Prauda Erzsébet, Orbán József, Horváth Kálmán, Szőke Gáborné Dobos Mária, Bartakovics Károlyné Biczó Emilli, Győri Imréné Sebestyén Irma, Horváth Gyula, Tánczos Mária, Ölbei János, Fülöp József, László Lajosné Szita Izabella, Mecséri Gyuláné Papp Mária, Tóth Ferenc, Balogh Imréné Czendrei Franciska, Görög Zoltán, Nagy Géza.

EGYHÁZASHETYE:

Házasság: Sipőcz Ferenc és Horváth Gyöngyi

Halálozás: Németh Sarolta

JÁNOSHÁZA:

Születés: Albert György és Hujbert Zsuzsanna leánya: Viktória, Anczumberger István és Asbóth Tímea fia: Gábor, Horváth Imre és Farkas Erika fia: Róbert, Bolla Miklós és Lucskai Éva leánya: Erika, Horváth István és Zsömle Teréz fia: István, Marjanovics Márk és Hideg Rita fia: Márk, Tóth Zsolt és Csukás Bernadett leánya: Bernadett, Kalmár József és Rába Mária fia: Tamás, Müllner László és Nagy Csilla leánya: Nóra, Rauch László és Simon Marianna leánya: Eszter, Kovács Pál és Fülöp Marianna fia: Pál.

Halálozás: Balaton Jánosné Kapocsi Mária, Horváth János, Tóth Józsefné Németh Margit.

KEMENESPÁLFA:

Születés: Kocsi István és Gerencsér Judit leánya: Teodóra Anna, Marácz László és Geiger Jolán fia: László.

Házasság: Gőcze Ervin József és Gulyás Mónika, Horváth Zsolt és István Ildikó.

Halálozás: Kocsi Ernő.

KISSOMLYÓ:

Születés: Horváth József és Oroszlán Éva fia: Tamás, Kiss Lajos és Németh Andrea fia: Szilárd, Németh Géza és Somogyi Magdolna fia: Géza, Kiss Dezső és Csonka Zsuzsanna leánya: Klaudia.

Házasság: Németh Géza és Somogyi Magdolna, Koczor György Ákos és Farkas Etelka Mária.

NEMESKERESZTÚR:

Születés: Buti Ferenc és Csicsai Rozália fia: Szabolcs, Dormán István és Baracskai Veronika fia: Ádám, Forintos László és Móri Erzsébet fia: Zoltán.

Halálozás: Markó János

KARAKÓ:

Házasság: Vágó László és Szabó Ildikó, Kardics Ferenc és Bognár Erzsébet.

Halálozás: Baráth László, Szekér József, Margon Péter.

KELÉD:

Halálozás: Farkas Jánosné Bolla Erzsébet, Kiss Imre

DUKA:

Halálozás: Németh József, Herczeg József.

KEMENESMAGASI:

Halálozás: Piri Józsefné Szabó Karolina.

SZERGÉNY:

Halálozás: Páli Antalné Csatári Ida.

KENYERI:

Születés: Szabó László és Pörneczi Bernadett leánya: Marietta, Németh János és Szabó Szilvia Rozália leánya: Adrienn, Horváth Tibor és Kanter Irén leánya: Erzsébet.

Házasság: Szakács Zoltán és Imre Erzsébet, Orbán Attila és Tuba Zsuzsanna, Molnár Tamás és Novák Edit, Varga Tibor és Pál Rozália, Németh István és Bardon Mária, Novák József és Horváth Rita.

Halálozás: Virág Ferenc, Magyar Kálmán, Németh Kálmán.

PÁPOC:

Halálozás: Pribus Dezső, Pap Imre.

MESTERI:

Születés: Németh István és Somogyi Szilvia fia: István.

Házasság: Patyi Endre és Bányi Mária.

KEMENESKÁPOLNA:

Születés: Molnár Kálmán és Benkő Andrea leánya: Alexandra.

NAGYSIMONYI:

Születés: Nagy Attila és Csupor Rita Hajnalka fia: Attila, Szekeres András Pál és Jugovics Judit Ágota fia: András.

Halálozás: Szalai József, Homlok István, Molnár Péter, Burján Józsefné Sebestyén Rozália, Bakk Gyuláné Suricz Veronika, Bakk Sándor.

TOKORCS:

Születés: Smidéliusz Sándor és Gál Éva leánya: Diána.

Halálozás: Bartalos Gábor, Tóth Sándor.

OSTFFYASSZONYFA:

Születés: Lábas János és Czitkovics Mária leánya: Annamária, Tóth József és Kovács Márta fia: Tamás, Kiss Károly és Horváth Judit leánya: Annamária, Lebosa Zoltán és Szele Gyöngyi Ilona fia: Milán, Csajbók Sándor és Kelemen Katalin fia: Tamás.

Házasság: Vörös János és Laki Orsolya, Gábor Imre és Márton Judit, Vörös Ernő és Németh Ibolya, Erőss Jenő és Nagy Katalin.

Halálozás: Kelemen István, Gaál Józsefné, Szekeres Lídia, Horváth László, Baranyai Sándorné Horváth Karolina, Winhoffer Kálmánné Kodek Mária.

CSÖNGE:

Házasság: Bertha Károly és Horváth Anikó, Nagy Tibor és Horváth Tünde.

SÖMJÉNMIHÁLYFA:

Születés: Kovács Richárd és Szegletes Éva leánya: Ibolya, Kovács Tibor és Tarczy Tímea leánya: Kitti.

Házasság: Csekő János és Bognár Zsuzsanna Judit.

Halálozás: Patyi Gézáné Folter Erzsébet.

VÖNÖCK:

Születés: Palotai László és Mórocz Tünde Irén leánya: Virág.

Házasság: Kiss Győző Albin és Kelemen Krisztina Mária, Zsidai Tibor László és Farkas Tünde.

Halálozás: Nagy Istvánné Tuza Ilona, Palánki János, Nagy István, Török Lajosné Bányi Margit.

MERSEVÁT:

Születés: Kovács Sándor és Márkus Erzsébet fia: Kornél Sándor, Erős Endre és Csillag Zita Mária leánya: Nóra, Buthi Zoltán és Varga Beáta fia: Zoltán.

Házasság: Török Gábor és Gombási Ibolya Katalin, Szeifrid Sándor és Erdélyi Éva Katalin.

Halálozás: Márkus Ilona.

KEMENESSZENTMÁRTON:

Házasság: Dömötör Imre és Kesze Mária Olga.

Focinosztalgia Jánosházán

Fellendül a szabadidősport?

Kemenesalja második legnagyobb települése Jánosháza, melynek vonzáskörzetéhez hat társközség is tartozik. A nagyközségi tanács művelődésügyi felügyelőjétől, Kovács Tibornétól kértünk tájékoztatást a térség sportéletéről.

Kovácsné elmondta, hogy az elmúlt évek stagnálása után a szabadidősportban újra fellendülés tapasztalható. Jánosháza és a társközségek sportolói jól szerepeltek a körzeti és megyei Falusi Spartakiád versenyeken. Szép eredményeket értek el atlétikában, lövészetben, röplabdában és tekében. Az aranykalász felnőtt nagypályás labdarúgó tornát és a Dukai Takách Judit iskolai kispályás labdarúgó kupamérkőzéseket évente nagy érdeklődés mellett rendezik meg. Minden évszakban szép számú résztvevővel túrát szerveznek, melyen az óvodásoktól a felnőttekig mindenki részt vehet. Eredményesen működik az Öregfiúk labdarúgócsapat is, amely több hazai hasonló csapattal tart fenn kapcsolatot, sőt önköltséges alapon Ausztriában is szerepeltek. Jánosházán minden sportot kedvelő és szerető részére meghatározott napokon nyitva áll a téli időszakban az iskola tornaterme, jó időben pedig a szabadtéri sportpályák. A nyári szünidőben igény szerint a borgátai fürdőn úszásoktatást tartanak az iskolások részére, Kiss Lajos testnevelő tanár vezetésével. Karakón a vízre és napfényre vágyók részére szabadstrandot építettek a Marcal folyón. A társközségekben télen a művelődési házak, nyáron a sportpályák adnak otthont a sportolni vágyók részére. Kissomlyón az ifjúság testépítő klubot hozott létre.

Szervezett versenyszerű sportélet Jánosházán az IBS-TSz Sportegyesület és az iskolai Diáksportkörön belül folyik. Az IBS-TSz SE labdarúgó és tájékozódási-futó szakosztályt, míg a Diáksportkör labdarúgó, tájékozódási-futó és kézilabda sportcsoportot működtet. A DSK sportcsoportok jó utánpótlás nevelő bázisai a sportegyesületnek, annak ellenére, hogy itt elsősorban az a cél, hogy minden egyes tanuló részére biztosítsák a sportolást, a rendszeres mozgást. A DSK versenyzői az alapfokú iskolai versenyeken és a diákolimpia versenyein vesznek részt. A városi döntőkön különösen atlétikában értek el tanulóik szép eredményeket a diákolimpián, és természetesen a tájékozodási futásban.

A sportegyesület tájékozódási-futó szakosztályának 10-12 lelkes versenyzője van, akik az egész évet végigdolgozzák. A téli tornatermi és elméleti felkészülést kemény szabadtéri edzések követik Rétfalvy Lajos edző vezetésével. A szakosztály valamennyi megyei versenyen részt vett, eredményességükre jellemző, hogy az indulók kategóriájukban kivétel nélkül az 1. vagy 2. helyezéseket, illetve mind a kettőt elhozták. 8 országos és nemzetközi versenyen indultak. 4 megyei válogatottat adtak, s ezek a versenyzők Ausztriába is eljutottak. 1 személy III. osztályú felnőtt, 1 ifjúsági ezüstjelvényes és 3 ifjúsági bronzjelvényes minősítést ért el. Nagy kár, hogy sokan az iskola befejezésével elhagyták a szakosztályt, pedig Rétfalvy Lajos edző irányításával még sok szép eredményt tudnának elérni.

Az egyesület labdarúgói már 6 éve szerepelnek a megyei második vonalban. Az elmúlt bajnoki szezonban a felnőttek a 3., míg az ifjúságiak a 7. helyezést szerezték meg. A felnőtt csapatnál mindössze 2 ponttal szerzett többet a bajnokságot nyert Simaság csapata. Ez azt bizonyítja, hogy nincs gyenge játékosállomány Jánosházán, de valami oka van annak, hogy az utóbbi években mindig alulmaradnak a riválisokkal szemben. Ezt az okot szerettük voln megtudni, de csak következtetni sikerült rá. Az új edzővel, Császár Sándorral történt beszélgetésünk is megerősítette: a legnagyobb gond, hogy a játékosok elhanyagolják az edzéseket, a cél érdekében nem vállalják a kemény munkát. E nélkül viszont még a megyei II. osztályban sem lehetséges a bajnokság megnyerése. A tények pedig azt bizonyítják, hogy csak lelkes, fegyelmezett és odaadó munkával lehet az ellenfeleknek azt a néhány plusz pontját ledolgozni, ami az 1. helyezés megszerzéséhez kellene. Jánosházán a labdarúgást szerető szurkolók mostanában sokat nosztalgiáznak. Jogosan, hiszen az 1970-es években csapatuk a megyei bajnokságban meghatározó szerepet játszott. 1983-ban kiestek és azóta nem tudnak talpra állni. A beszélgetések során úgy éreztük, hogy a szakosztály körül sok a zűrzavar. A felkészülés is elmaradt, az edzéseket a bajnokság megkezdése előtt 11 nappal kezdték el. De ott volt-e minden játékos? Természetesen a feltételeket is biztosítani kell, de elsődlegesen a labdarúgókon a sor a bizonyításra, s ez esetben a támogatás sem marad el. Jó lenne, ha egy év múlva arról számolhatnánk be, hogy Jánosházán a labdarúgók mindent elkövettek annak érdekében, hogy magasabb osztályba kerüljenek és köszönthetnénk őket, mint bajnokcsapatot a szurkolókkal együtt.

Újság még az egyesület házatáján, hogy Keresztes István sportegyesületi elnök a július 28-i közgyűlésen lemondott, tisztségében Ihász János váltotta fel. Az új elnöknek és a vezetőségnek, valamint Császár Sándor edzőnek is azt kívánjuk, hogy eredményesen dolgozzanak.

-y -e.

Nagy István a „legkitartóbb"

A Magyar Atlétikai Szövetség, a Budapesti ASZ, a Magyar Rádió és a Népsport által meghirdetett „Ki a leggyorsabb, ki a legkitartóbb" tehetségkutató versenyének országos döntőjét a Hungalu Budapest Nagydíj előtt rendezték meg a Népstadionban. A „legkitartóbbnak" 800 méteren az Eötvös Loránd Általános Iskola tanulója, Nagy István bizonyult és aranyérmet nyert 2:21,4 p. idővel. 2. Dóra (Kiskunfélegyháza) 2:22,4 p., 3. Kovács Adrien (Zalaegerszeg) 2:25,5 p., 4. Zsivótzky Attila (Budapest) 2:26,2 p. A versenyzőt edzője, Sebestyén József testnevelő tanár készítette fel. Nagy István edzőjének irányításával a versenyt megelőzően, a szünidő nagy részét feláldozva szorgalmasan és keményen készült a versenyre. Kitartását siker koronázta. Gratulálunk!

A 13. alkalommal megrendezett tehetségkutató versenyre az ország legkülönbözőbb helyiségeiből vívták ki a 11–12 éves versenyzők a döntőbe jutást. Nagyszerű érzés lehetett Nagy Istvánnak a Népstadion rekortánpályáján versenyezni. Bizonyára felemelő érzés fogta el az ünnepélyes eredményhirdetés alatt, melyet a Nagydíj közönsége előtt, a fő atlétikai számok közötti szünetben rendeztek meg.

Ezüst Nyíregyházán

Júliusban Nyíregyházán a serdülő repülőmodellezők országos bajnokságát rendezték. A bajnokságon kitűnően szerepeltek a Gayer Gyula Általános Iskola MHSZ Repülőmodellező Klub versenyzői. A gumimotoros repülőmodell kategóriában a megyei csapatnak Hérincs Róbert és Horváth Tibor, valamint Román Tamás (Szombathelyi MHSZ-Kertész TSz) volt a tagja. A csapat ezüstérmet szerzett. A celldömölkiek sikerét Kondics Balázs tanár, Klubvezető segítette elő.

Sportról röviden

– Június 16-án megalakult az Eötvös Loránd Általános Iskola Diák Sportegyesülete. Az egyesületen belül atlétika, kézilabda, labdarúgó és torna szakosztályok létrehozását tervezik. A tornászok júliusban Békéscsabán edzőtáboroztak, Czupor Ferencné edző vezetésével.

– Több éves szünet után az Egyházashetyei TSz SK labdarúgó csapatát benevezték az 1989/90. évi körzeti bajnokságba.

– Megyei bajnokságot nyert a CVMSE újonc és ifjúsági asztalitenisz csapata. A serdülő csapat második, míg a felnőttek 4. helyezést értek el.

– A CVMSE női és férfi kézilabda csapatainak helyezései az 1988/89. évi megyei bajnokságban:

Nők: 9. CVMSE 22 3 3 16 295:425 9 pont. A nagyon gyenge szereplés, Somlai Károly edző lemondása, a játékosok hozzáállása miatt az egyesület vezetősége fontolóra vette a női csapat megszűntetését. Az ügyvezető elnök legutóbbi tájékoztatása szerint viszont a lányoktól függ, hogy a csapatot nevezik e a jövő évi bajnokságba. Az egyesület szeretné ha a csapat indulna s rövid idő alatt újból a régi tradícióknak megfelelően szerepelne.

Férfiak: 2. CVMSE 24 10 1 13 374:397 21 pont. A férfi csapat néhány tehetséges fiatallal és Márczi Győző játékosedzővel erősödik. Sajnos a megyei bajnokságban kevés a férfi csapat. Az elmúlt évben csupán 4 csapat versengett az első helyezésért. Rajtunk kívül a Tanárképző I. és II., valamint a Szentgotthárdi ÁFÉSZ II. csapata szerepelt. Az egyesület anyagi erejéhez mérten mindent elkövet azért, hogy 2-3 éven belül egy erős és ütőképes férfi csapata legyen, mondta Vadócz Jenő.

– A labdarúgó szurkolók kérésére, mivel eddig sehol sem jelent meg, közöljük az 1988/1989. évi NB III-as Ifjúsági bajnokság végeredményét:

1. MOTIM TE						
30	23	4	3	85-35	50	
2. Sárvár						
30	18	6	6	81-39	42	
3. A. Bányász						
30	17	5	8	98-38	39	
4. A. Hungalu						
30	15	6	9	65-42	36	
5. Gy. Dózsa						
30	15	6	9	60-38	36	
6. Pápa						
30	16	4	10	62-53	36	
7. ZTE II.						
30	15	3	12	53-49	33	
8. CVMSE						
30	13	6	11	50-52	32	
9. Sabaria						
30	12	7	11	59-53	31	
10. Petőháza						
30	10	8	12	49-43	28	
11. MÁV DAC						
30	10	6	14	56-67	26	
12. Peremarton						
30	11	4	15	59-83	26	
13. Répcelak						
30	6	7	17	33-56	19	
14. Z. Volán						
30	5	8	17	24-78	18	
15. Füzfő						
30	4	6	20	42-73	14	
16. Szentgotthárd						
30	5	4	21	50-127	14	

ÚJ KEMENESALJA
Kemenesalja tanácsának lapja
Szerkeszti a szerkesztő bizottság
Felelős szerkesztő:
BURKON LÁSZLÓ
Kiadja:
Celldömölk Város Tanácsa
Felelős kiadó:
DR. TÖMBÖLY TAMÁS
Készítette: Pannon Nyomda Pápai Üzeme
Felelős vezető: Fríbert Jenő
Eng. sz.: III./PHF/194/VA/1989.